

Curtea Supremă de Justiție
DECIZIE

06 octombrie 2021

mun. Chișinău

Colegiul Penal al Curții Supreme de Justiție
în componență:

Președinte Iurie Diaconu,
Judecători Ion Guzun, Victor Boico,

a examinat, în camera de consiliu, fără citarea părților, admisibilitatea în principiu a recursului ordinar, împotriva sentinței Judecătorei Chișinău din 08 februarie 2021 și deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 09 iunie 2021, declarat de inculpatul

Borzac Andrei xxxx,

anterior condamnat prin:

1) sentința Judecătorei Chișinău din 09.02.2018, în baza art. 188 alin. (2) lit. b), f), 187 alin. (2) lit. b), e), f), 84, 90/1 Cod penal, la 6 ani închisoare, cu executarea a 3 ani închisoare în penitenciar și cu suspendarea condiționată a executării restului pedepsei pe un termen de probațiune de 3 ani.

*Termenul de examinare,
instanța de fond: 06.08.2020 – 08.02.2021,
instanța de apel: 03.03.2021 – 09.06.2021,
instanța de recurs: 11.08.2021 – 06.10.2021.*

Asupra recursului menționat, Colegiul Penal,

C O N S T A T Ă :

1. Prin sentința Judecătorei Chișinău din 08 februarie 2021, cauza fiind examinată conform prescripțiilor din art. 364¹ Cod de procedură penală, Borzac Andrei a fost condamnat în baza art. 264¹ alin. (4) Cod penal la 6 luni închisoare.

Potrivit art. 85 Cod penal, prin adăugirea parțială a pedepsei aplicate conform sentinței Judecătorei Chișinău din 09.02.2018, i-a fost stabilită pedeapsa definitivă de 3 ani și 3 luni închisoare, cu executare în penitenciar de tip semiînchis, de la reținere.

De la inculpat s-au încasat în beneficiul statului cheltuielile judiciare în sumă de 307 lei.

2. Instanța de fond a constatat că, inculpatul Borzac Andrei, la 09.07.2020, orele 04:25, fără să dețină permis de conducere, ignorând cerințele prevederilor art. 14 lit. a) al Regulamentului Circulației Rutiere, potrivit căruia „Conducătorului de vehicul îi este interzis: a) să conducă vehiculul în stare de ebrietate sub influența drogurilor sau altor substanțe contraindicate, sub influența preparatelor medicamentoase care provoacă reducerea reacției, fiind bolnav, traumatizat, sau într-o stare avansată de oboseală de natură să-i afecteze capacitatea de conducere”, intenționat, dându-și seama de caracterul prejudiciabil al acțiunilor sale, prevăzând urmările lor și admitând în mod conștient survenirea acestora, deși a consumat băuturi alcoolice, fiind în stare de ebrietate alcoolică, a condus automobilul „Nissan Almera”, n/î „XXXX”, fiind stopat de către ofițerul de patrulare al INSP al IGP, pe str. Iuri Gagarin 5 din mun. Chișinău, unde în timpul discuțiilor la agentul constator a apărut bănuiala că Borzac A. conducea automobilul în stare de ebrietate provocată de alcool. În urma testării alcoolscopice cu alcooltestul DRAGER, s-a constatat concentrația vaporilor de alcool în aerul expirat de 0,44 mg/l. Astfel fiind condus la IMSP Dispensarul Republican de Narcologie al Ministerului Sănătății, s-a constatat conform procesului-verbal al examinării medicale de constatare a faptului de consumare a alcoolului, stării de ebrietate și naturii ei cu nr. 8598, din 09.07.2020, că Borzac A., avea concentrația de alcool în sânge de 0,68 g/l.

Conform prevederilor art. 134¹² alin. 3) Cod penal, prin stare de ebrietate alcoolică cu grad avansat se înțelege starea persoanei care are concentrația de alcool în sânge de la 0,5 g/l și mai mult sau concentrația vaporilor de alcool în aerul expirat de la 0,3 mg/l și mai mult.

Instanța a reținut că inculpatul a recunoscut în totalitate faptele incriminate și a solicitat examinarea cauzei în procedura simplificată, prevăzută la art. 364¹ Cod de procedură penală.

Dat fiind că probele administrate confirmă în totalitate vinovăția inculpatului, acțiunile lui urmează a fi încadrate în baza art. 264¹ alin. (4) Cod penal, ca conducerea mijlocului de transport în stare de ebrietate alcoolică cu grad avansat sau în stare de ebrietate produsă de alte substanțe, adică, conducerea mijlocului de transport de către o persoană care se află în stare de ebrietate alcoolică cu grad avansat și care nu deține permis de conducere.

La stabilirea categoriei și termenului pedepsei, instanța a ținut cont de că inculpatul a comis o infracțiune ușoară, care se pedepsește cu muncă neremunerată în folosul comunității de la 200 la 240 de ore, sau cu închisoare de până la 1 an, a recunoscut vina și s-a căit de cele comise, dar a săvârșit infracțiunea în perioada termenului de probațiune fixat prin sentința Judecătorei Chișinău din 09.02.2018, a fiind condamnat în baza art. 188 alin. (2) lit. b) și f), 187 alin. (2) lit. b), e) și f), 84, 90/1 Cod penal cu suspendarea condiționată a executării pedepsei de 3 ani închisoare pe o perioadă de probațiune de 3 ani, că circumstanțe agravante nu au fost stabilite, că potrivit art. 364¹ alin. (8) Cod de procedură penală beneficiază de reducerea cu o treime a limitelor de pedeapsă prevăzute de lege în cazul pedepsei cu închisoare,

concluzionând că corectarea și reeducarea lui este posibilă doar prin aplicarea pedepsei închisorii.

3. Avocatul Dumitru Lupușor, a declarat apel, solicitând casarea parțială a sentinței și pronunțarea unei noi hotărâri, prin care să fie aplicată în privința inculpatului o pedeapsă non-privativă de libertate.

Apelantul a invocat că, instanța de fond nu a ținut cont că inculpatul a recunoscut vina în cele incriminate, se căiește de cele săvârșite, a colaborat cu organul de urmărire penală și instanța de judecată, a dat declarații în cadrul procedurii simplificate, solicitând o pedeapsă sub formă de muncă neremunerată, însă nefiind stabilite circumstanțe agravante, i-a fost aplicată o pedeapsă foarte aspră.

4. Potrivit deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 09 iunie 2021, apelul a fost respins, ca nefondat.

Instanța de apel a statuat că, instanța de fond corect a constatat că prin acțiunile sale, inculpatul a săvârșit infracțiunea prevăzută de art. 264¹ alin. (4) Cod penal.

La individualizarea, stabilirea categoriei și termenului pedepsei inculpatului, s-a ținut cont de prevederile art. 7, 61, 75 Cod penal, că inculpatul se află în prezența circumstanței atenuante și în lipsa circumstanțelor agravante, iar infracțiunea comisă de către inculpat se califică ca fiind una ușoară, după săvârșirea infracțiunii și în ședința de judecată, a recunoscut vina, aplicându-i o pedeapsă privativă de libertate și respectiv, fiind echitabil aplicarea în privința lui a pedepsei de 6 luni închisoare, care va atinge scopul pedepsei și va contribui la corectarea persoanei.

Totodată, inculpatul anterior a fost condamnat prin sentința Judecătoriei Chișinău din 09.02.2018, fiind condamnat pe art. 188 alin. (2) lit. b) și f), 187 alin. (2) lit. b), e) și f), 84 Cod penal la 6 ani închisoare.

În temeiul art. 90¹ Cod penal, s-a dispus executarea pedepsei de 3 ani închisoare, în penitenciar de tip semiînchis și s-a suspendat condiționat restul pedepsei aplicate de 3 ani închisoare pe o perioadă de probațiune de 3 ani, dacă nu va săvârși o nouă infracțiune și prin comportare exemplară și muncă cinstită, va îndreptăți încrederea ce i s-a acordat.

Astfel, conform art. 90¹ alin. (6) Cod penal, în cazul în care cel condamnat cu suspendarea parțială a executării pedepsei cu închisoare săvârșește în perioada de probațiune o nouă infracțiune intenționată, instanța de judecată îi stabilește o pedeapsă în condițiile art. 85 dacă.

Conform art. 85 alin. (1) Cod penal, dacă, după pronunțarea sentinței, dar înainte de executarea completă a pedepsei, condamnatul a săvârșit o nouă infracțiune, instanța de judecată adaugă, în întregime sau parțial, la pedeapsa aplicată prin noua sentință partea neexecutată a pedepsei stabilite de sentința anterioară.

Prin urmare, instanța de fond corect a concluzionat că în speță urmează a fi aplicat art. 85 Cod penal, cu adăugarea parțială la pedeapsa aplicată prin prezenta sentință partea neexecutată a pedepsei stabilite inculpatului prin sentința Judecătoriei Chișinău din 09.02.2018, întemeiat stabilindu-i o pedeapsă definitivă sub formă de închisoare pe un termen de 3 ani și 3 luni, cu executare în penitenciar de tip semiînchis.

Prin urmare, pedeapsa aplicată de prima instanță este echitabilă și proporțională faptelor comise.

5. Inculpatul a declarat recurs ordinar, în care solicită: „Să fie anulată decizi Curții de Apel și să fie transmisă la o nouă rejudecare”.

Recurentul a indicat că: „Ofițerii de patrulare nu au avut nici un drept să-l testeze dacă a întrebuințat băuturi alcoolice deoarece el nu conducea vehiculul în care se afla.

Instanța nu a examinat detaliat acest caz și s-a bazat numai pe declarațiile ofițerilor de patrulare.

În urma testării alcoolice cu DRAGER, s-a constatat concentrația vaporilor de alcool în aerul expirat de 0,44 mg/l, iar la Dispensarul de Narcologie este de 0,5g/l. Consideră că până a ajuns la dispensar și cât a așteptat acolo, s-a ridicat în sânge concentrația alcoolului.

Conform art. 10/1 Cod penal, se aplică legea mai favorabilă în cazul pedepsei și mai departe ședința de judecată aplică dispozițiile art. 75 alin. (1) și uită de alin. (2) aceluiași articol”.

6. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar pe baza materialului din dosarul cauzei și motivelor invocate, Colegiul Penal concluzionează că acesta urmează a fi declarat inadmisibil din următoarele considerente.

Potrivit art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel, dar doar în temeiurile prevăzute de lege. Conform art. 424 alin. (2) Cod de procedură penală, instanța de recurs, se pronunță doar în limitele temeiurilor invocate în recurs. Potrivit art. 429 alin. (1) Cod de procedură penală, recursul trebuie să fie motivat. În corespundere cu art. 430 alin. (5) Cod de procedură penală, cererea de recurs trebuie să conțină indicarea temeiurilor prevăzute în art. 427 și argumentarea ilegalității hotărârii atacate în acest sens. Conform art. 420 alin. (4), 427 alin. (2) Cod de procedură penală, nu poate fi atacată cu recurs sentința în privința căreia inculpatul nu au folosit calea apelului. În recurs pot fi invocate doar acele temeiuri care au fost indicate și în apel.

Însă, în recursul respectiv, în pofida prevederilor enunțate, nu este indicat niciun temei din cele nominalizate în art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, fiind omisă totalmente specificarea unor concrete erori de drept și argumentarea ilegalității hotărârilor contestate în acest sens (*pct. 5 din decizie*).

Pe lângă aceasta, argumentele sumare și neclare specificate în recursul ordinar, nu au fost invocate de apărare și în apel (*pct. 3.-5. din decizie*). Prin urmare, recursul ordinar în acest sens nu are niciun suport legal.

Circumstanțele enunțate denotă că recursul nominalizat nu întrunește condițiile de conținut, iar instanța de recurs nu este competentă să completeze din oficiu recursul ordinar al inculpatului cu circumstanțe în fapt și în drept, care l-ar justifica, și să se expună, apoi, asupra unor temeiuri neargumentate legal de recurent.

Ori, potrivit art. 24 alin. (2) Cod de procedură penală, instanța judecătorească nu este organ de urmărire penală, nu se manifestă în favoarea acuzării sau a apărării și nu exprimă alte interese decât interesele legii.

Conform art. 432 alin. (2) pct. 1) Cod de procedură penală, instanța de recurs decide inadmisibilitatea recursului înaintat în cazul în care se constată că acesta nu îndeplinește cerințele de conținut.

Prin urmare, odată ce nu îndeplinește cerințele legale de conținut, recursul de pe rol urmează a fi declarat inadmisibil.

7. În conformitate cu art. 431 alin. (1), 432 alin. (1), (2) pct. 1), alin. (3) Cod de procedură penală, Colegiul Penal,

D E C I D E :

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de inculpatul Borzac Andrei xxx împotriva sentinței Judecătoriei Chișinău din 08 februarie 2021 și deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 09 iunie 2021, pe motiv că nu îndeplinește cerințele de conținut.

Decizia este irevocabilă, fiind pronunțată integral la 15 octombrie 2021.

Președinte

Iurie Diaconu

Judecători

Ion Guzun

Victor Boico